

РЕШЕНИЕ
№ 472
гр.Перник, 19 ноември 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на двадесет и пети октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Слава Георгиева

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № **664/2013** г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Производството е образувано по повод жалба от Р.П.С.,*** против решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1230, с което му е предоставена възстановителна помощ за подпомагане възстановяване на жилището му, засегнато от природно бедствие. Излагат се доводи, че акта не съответства на целта на закона и отпуснатото обезщетение е в занижен размер. С жалбата се иска атакуваното решение да бъде отменено. С оглед на това, че по делото са налице данни за размера на действителните вреди иска решението да се измени и да му се предостави разликата до пълния размер на оценката, направена от лицензирания оценител въз основа на конструктивното становище и представляваща действителните вреди нанесени на жилището му, в следствие на станалото на 22.05.2012г. земетресение с епицентър на територията на община Перник.

Ответникът по жалбата-Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник пледира, че размера на възстановителната помощ е определен в съответствие със закона. С оглед на това намира жалбата за неоснователна и иска същата да бъде отхвърлена.

Административен съд Перник, като разгледа образуваното пред него дело и взе предвид представените от страните писмени доказателства, намира за установено следното:

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК и от лице, разполагащо с активна легитимация да оспори атакувания акт. По същество с акта се засягат негови права и интереси и същото има правен интерес да поиска изменението му. С писмо изх. № 12/Д-3190-2 от 26.02.2013г., приложено по делото ведно с обратна разписка удостоверяваща връчването му жалбоподателят е узнал за постановеното решение, но поради обстоятелството, че в това писмо, а и в самия акт няма указание пред кой орган и в какъв срок се обжалва, то съответния срок на обжалване се удължава на два месеца, съгласно чл. 140, ал. 1 от АПК, от което следва, че жалбата е депозирана в законоустановения срок. С тези доводи се отхвърля искането на процесуалния представител на ответника по жалбата за оставяне без разглеждане на жалбата и за прекратяване на производството по делото като недопустимо в условията на чл. 159, т. 5 от АПК.

Видно от съдържанието на оспореното по съдебен ред решение на МКВП при МС, същото съставлява волеизявление да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012г.. В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на

правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Твърденията на ответника по жалбата в смисъла, че тези актове не подлежат на съдебен контрол не се споделят. Доводи в тази връзка директно се извличат от нормите на Конституцията на Република България, която е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат, а разпоредбите ѝ имат непосредствено действие. Всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени неговите права или законни интереси, съгласно чл. 56 и съгласно важния и съществен конституционен текст на нормата на чл. 120, ал. 2 от Конституцията на РБ, според който гражданите и юридическите лица могат да обжалват всички административни актове, които ги засягат, освен изрично посочените от закона. Именно, предвид ролята и значението на общата клауза, настоящия състав съобразявайки се и с практиката на Конституционния съд, който винаги е тълкувал ограничително възможността да се изключи съдебното обжалване на административните актове, която допуска чл. 120, ал. 2, както и с широкия обхват на понятието индивидуален административен акт приема, че тази категория актове не са изключени от съдебна проверка за законосъобразност и за тях важат общите правила на АПК и специалните разпоредби на Закона за защита при бедствия и подзаконовите актове по прилагането му.

По основателността:

С молба вх. № 12/Д-3190 от 31.05.2012г. до Кмета на община Перник жалбоподателя е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището му. Към молбата си е приложил копие от акт за собственост, удостоверение за данъчна оценка на имота и декларация, че жилището, за което е поискана помощта не му е единствено.

В изпълнение на правомощията си по чл. 65 от ЗЗБ, Кмета на община Перник е обявил бедствено положение, въвел е в изпълнение общинския план за защита при бедствия и е издал заповед за сформирание на екипи от експерти, които да извършат оглед и да направят оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица. По делото е налична експертна оценка, в която са описани видът и характерът на вредите, която е изготвена въз основа на конструктивно становище. За извършване на описаните строително-ремонтни дейности оценката е в размер на 1945 лева.

От писмо изх. № 102-07-363 от 07.02.2013г. е видно, че е свикано заседание на МКВП при МС на 11.02.2013г. и е определен дневния му ред. Към писмото е приложен доклад за предоставяне на средства от републиканския бюджет за преодоляване на последиците от бедствия, изготвен от секретаря на Комисията, съгласно чл. 9, т. 3 от Правилника. В доклада са предложени две проектни решения, с първото да се утвърди целево финансиране в размер на 32 737 967 лева, съгласно приложение № 1 и № 2 и с второто - да се откаже целево финансиране на група лица съгласно приложение № 2. За нанесени вреди на конструкцията на сградата е прието принципно решение да се предоставя помощ в размер на 70 на сто от оценката на вредите без в нея да се включват довършителни работи и дограми, тъй като те не са свързани с устойчивостта на сградата, както и 10 000 лева за оценки на вредите над тази стойност. Докладът в този му вид е приет от МКВП при МС.

С решение № 1 от 11.02.2013г., от приложение № 1 към т. 53"б" под т. 1230, МКВП при МС е предоставила възстановителна помощ в размер на 1303 лева за

подпомагане възстановяване на жилището на жалбоподателя, засегнато от природно бедствие.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане е създадена МКВП при МС, която взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Атакувания акт, предмет на настоящото производство е издаден от компетентен орган-МКВП при МС и спор между страните в тази връзка няма. Актът, е в писмена форма и има необходимото съдържание посочено в чл. 30 от ПОД на МКВП при МС, доколкото специалната правна уредба не изисква мотивиране на акта при позитивно решение. Към момента на произнасяне съставът на комисията е определен със заповед по чл.2, ал.5 от ПОД на МКВП при МС от Министър председателя на РБ. На проведеното заседание на 11.02.2013 г. са присъствали повече от половината от членовете на комисията. От така установените факти се налага извод, че при постановяването на акта, органът е имал необходимия кворум по чл.6, ал.1 от ПОД на МКВП и е бил компетентен да постановява решения, поради което не е налице основание да се приеме, че решението му в тази част е незаконосъобразно. Подписан е от председателя на комисията и секретаря, от което следва, че същият е валиден. За да се произнесе по искането, с което е сезиран, органът е приел, че е налице обявено бедствено положение, че същият е компетентен да се произнесе по искането, че същото е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от Кмета на общината. То следователно искането е прието за редовно и отговарящо на изискванията на правилника и се е дължало произнасяне по него. По отношение на административно производствените правила следва да се приеме, че сме изправени пред специфично производство развиващо се по ред, при който физическото лице, претърпяло вреди няма правната възможност да сезира пряко МКВП при МС и да прави искания за предоставяне на възстановителна помощ, а по отношение на него се постановява един субординационен краен акт, без диспозитивно начало и без същинско правоотношение. Налице са данни, че искането на Кмета на община е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от правилника. С оглед на изложеното не се констатира отменителни основания по чл. 146, т. 1, т. 2 и т. 3 от АПК.

В административното производство за предоставяне възстановителна помощ административния орган следва да се съобразява със законоустановените принципи и да действа прозрачно, бързо, последователно и предвидимо. Не подлежи на доказване и е безспорно в случая, че населението на цялата община Перник и всички държавни институции се изправиха пред природно бедствие, което нанесе много поражения върху сградния фонд и на общината и на физическите лица и като цяло държавата се оказа изненадана/неподготвена и действаща бавно. За предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия в Закона за държавния бюджет за 2013г. са

предвидени 70 мил. лева. Тъй като става въпрос за разпределяне на средства директно от централния бюджет МКВП при МС следва стриктно, прецизно и при равни условия да се произнася. Изготвените в хода на административното производство доказателства имат сила и пред съда и същите като неоспорени от страните се ценят в цялост. Въз основа на тях се приема, че размерът на предоставената помощ е определен в размер на 70% от оценката на експерт оценителите, без в нея да се включват довършителни работи и дограми. Тези доводи, изложени в приетия доклад, възприети от комисията са изцяло в нейната компетентност и не е основание да се счита, че са незаконосъобразни. В случая ответника по жалбата доказва, че определения размер на помощта за възстановяване е съобразена с критериите и размерите приети от комисията.

Искането, с което е сезиран състава е да се измени решението, като се предостави обезщетение за действително претърпените вреди, установени в експертната оценка приложена по делото. С оглед на това ще се отбележи, че в случая става въпрос за помощ от държавния бюджет и задължението на държавата е да предостави помощ, да подпомогне пострадалото лице чрез строителни материали, чрез извършване на строителни услуги или да му предостави средства, с които да възстанови част от щетите по имота си. Тя няма законово задължение да обезщети пострадалото лице напълно за нанесените му действителни вреди, тъй като тя не действа като застрахователно дружество, нито е в условията на чл. 36 от правилника. При това положение се налага извода, че актът съответства и на целта на закона, а именно да се подпомогнат физическите лица, които са засегнати от бедствие, което в случая е сторено и искането формулирано в жалбата за изменение на атакуваното решение и за присъждане на действителни вреди ще се отхвърли като неоснователно.

С оглед изложеното настоящия състав приема, че атакувания акт е издаден в предписаната от закона форма, постановен е от компетентния орган, действащ като административен орган, при спазване на разписаните в ПОД на МКВП при МС административно производствени правила и при съобразяване с материално правните разпоредби, както и е съобразен с целта на закона. За жалбоподателя липсва правен интерес да иска отмяната му, тъй като до определения размер за подпомагане същият е благоприятен за него, поради което в тази си част жалбата следва да бъде оставена без разглеждане в условията на чл. 159, т. 4 от АПК, а искането за изменение на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1230 ще се отхвърли като неоснователно по изложените по-горе съображения.

Страните не претендират разноси, поради което не се присъждат такива.

Водим от изложеното, съдия при Административен съд Перник

Р Е Ш И:

Оставя без разглеждане жалбата на Р.П.С.,*** в частта, с която се иска отмяна на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1230, с което му е предоставена възстановителна помощ.

Отхвърля оспорването на Р.П.С.,***, в частта, с което се иска изменение на решение № 1 от 11.02.2013г. на МКВП при МС от приложение № 1 към т. 53”б” под т. 1230.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Перник до Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/